

Τεύχος 2 | Φθινόπωρο 2006

Θεωρητικό πλαίσιο σχεδίων εργασίας στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση με τη μέθοδο project

Μαρία Αργυρίου

Περίληψη: Στο σχεδιασμό του νέου Διαθεματικού Ενιαίου Πλαισίου Προγραμμάτων Σπουδών εισάγεται για πρώτη φορά επίσημα στην Ελληνική εκπαίδευση η έννοια της *διαθεματικότητας*. Η βασική ιδέα της διαθεματικότητας είναι η προσέγγιση ενός θέματος από διάφορες οπτικές γωνίες και μαθήματα. Η νέα αυτή προσέγγιση των διαφόρων γνωστικών αντικειμένων-μαθημάτων, ξεκίνησε από την ανάγκη όλα τα μαθήματα να αποκτήσουν μια "εσωτερική συνοχή". Για να εξασφαλιστεί η συνοχή αυτή, θα πρέπει να αναζητηθούν οι απαραίτητοι σύνδεσμοι, που δεν είναι άλλοι από έννοιες (*διαθεματικές έννοιες*) που εμφανίζονται σε πολλά αν όχι σε όλα τα μαθήματα. Οι έννοιες αυτές θα βοηθήσουν στην πολύπλευρη προσέγγιση ενός θέματος από διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα - μαθήματα. Με τον τρόπο αυτό όλα τα μαθήματα θα σχηματίζουν ένα ενιαίο εκπαιδευτικό ιστό. Για να εξασφαλιστεί η διαθεματική προσέγγιση των θεμάτων, θα πρέπει να εξασφαλιστεί η κατάλληλη οργάνωση της διδασκτέας ύλης κάθε γνωστικού αντικείμενου (μαθήματος). Έτσι στο Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών (Δ.Ε.Π.Π.Σ.) επιδιώκεται η διασύνδεση των Αναλυτικών Προγραμμάτων Σπουδών (Α.Π.Σ.) των επιμέρους γνωστικών αντικειμένων.

Η προσέγγιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας με τη μέθοδο project (σχέδιο εργασίας) δεν αποτελεί καινούργιο τρόπο διδασκαλίας, καθώς χρησιμοποιήθηκε στη Βρετανία ως βασικό κομμάτι του κινήματος της Προοδευτικής Εκπαίδευσης από τις δεκαετίες του 1960 και 1970. Το ενδιαφέρον αναζωπυρώθηκε το 1989(Χρυσ αφίδης , 2002), ενώ στην Ελλάδα μέσα στα πλαίσια της ευέλικτης ζώνης τα σχέδια εργασίας αποτελούν τον κύριο άξονα των μαθησιακών εμπειριών παιδιών και δασκάλων. Η ομαδική δράση και συζήτηση, η βιωματική μάθηση και η έρευνα πεδίου, καθώς και η επανεξέταση ιδεών και εμπειριών μέσα στην τάξη φαίνεται ότι γίνονται τα βασικά συστατικά των σχεδίων εργασίας καθώς σημείο-κλειδί για την εφαρμογή τους αποτελεί η αναζήτηση απαντήσεων σε ερωτήματα που θέτουν τα ίδια τα παιδιά.

Η Ευέλικτη ζώνη ως πλαίσιο προωθημένης Διαθεματικότητας προτείνει τη διαφοροποίηση από το παραδοσιακό σχολείο με επαναπροσδιορισμό της διαδικασίας της μάθησης, του ρόλου του εκπαιδευτικού και των μαθητών, τη διδασκτέα ύλη καθώς και τη χρήση του σχολικού χρόνου.